

(Ocupa la presidència el vicepresident segon, senyor Alejandro Font de Mora Turón)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyora Serna.

Honorable conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyor president.

Senyora Serna, senyora diputada, no li càpia cap dubte que este Consell, si té alguna prioritat, és la de treballar per l'ocupació de totes les persones del nostre territori i per generar la màxima cohesió social. Són objectius digníssims i que tenim en el rètol cada dia que ens alcem cadascun dels consellers i conselleres que componem este govern.

Respecte a la pregunta que em fa, el pla integrat per a la millora de l'ocupabilitat i l'activació de les persones de més de trenta anys 2017-2019 de La Generalitat, també conegut com Avalem Experiència, és una estratègia del Consell per a afavorir l'ocupació de les persones majors de trenta anys, posant especial atenció en aquelles que porten més de dotze mesos sense ocupació.

Els objectius d'aquest pla són: recolzar la permanència en el mercat de treball de les persones majors de trenta anys, millorar la seua ocupabilitat i promoure la seua activació laboral; posar en valor l'experiència, l'ofici i el saber fer d'aquestes persones; incorporar una visió genèrica i completa de les necessitats de les persones majors de trenta anys en situació de desocupació i posar aquestes necessitats en el centre estratègic del disseny de les actuacions del pla així com reforçar la inclusió social d'aquest col·lectiu, com vosté molt bé també ha dit.

El pla implica persones –com hem dit– de trenta a sixty-quatre anys, empreses especialment pimes, autònoms, sector social i altres agents de l'àmbit educatiu i del mercat de treball. Els col·lectius d'atenció prioritària del pla són persones aturades, majors de quaranta-cinc anys de llarga o molt llarga durada en situació de desocupació, amb baixos nivells formatius i de qualificació professional, no perceptors de cap tipus de prestació i en situació de vulnerabilitat o en risc d'exclusió social.

El pla s'instrumenta a través de cinc línies bàsiques d'actuació. La primera, requalificació professional per a la tornada a l'ocupació, que consisteix en un conjunt d'actuacions dirigides a avaluar i reconèixer les competències professionals adquirides a través de l'experiència laboral o de vies no formals de formació.

La segona línia és el relleu generacional i adaptació dels llocs de treball, la qual consisteix en un conjunt d'actuacions la fi de les quals és afavorir el relleu generacional mitjançant el suport a la participació de les persones treballadores de més edat en els

plans d'acolliment de noves persones treballadores com a via per a l'adquisició de noves competències, facilitant en el si de l'empresa la transmissió de coneixements dels majors als joves i incloent-hi incentius a la jubilació a temps parcial i el contracte de relleu a l'organització horària més flexible i al teletreball.

La tercera línia, suport a l'emprenedoria i al treball autònom mitjançant el suport a l'anàlisi de viabilitat de projectes empresarials, assessorament i mentorització personalitzats a través de vivers i centres d'empreses.

La quarta és l'orientació, intermediació i cerca d'ocupació, planificada per un tutor o tutora que supervisa i acompanya la persona aturada en el procés d'orientació i cerca d'ocupació. La cinquena línia és el suport a la contractació, afavorint la contractació estable i preferentment a jornada completa.

Respecte als resultats esperats, quant a ocupabilitat – que vosté també pregunta –, les estimacions que barregem són que les persones que es troben treballant o iniciant un projecte per compte propi als sis mesos d'haver finalitzat les diferents accions previstes en el pla, totalitzen un total de 49.520 persones, de les 190.600 participants en el pla, és a dir, un 26%. I quant a les dades de participació de què disposem, hem de dir que som optimistes amb més de mig milió d'accions d'inserció per a persones beneficiàries d'aquest pla i quasi trenta-cinc mil beneficiaris en accions d'ocupació i formació en el període juny 2017-gener 2018.

Seguim treballant i esperem cada vegada que, en plans com aquest puguem, cohesionar més la societat des de l'àmbit de l'ocupabilitat.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, conseller.

Passem a continuació a la pregunta número 1.309 que formularà l'il·lustre diputat Víctor Garcia del Grup Parlamentari Compromís al conseller d'economia.

Senyor García.

El senyor Garcia i Tomàs:

Gràcies, president.

Molt bona vesprada, senyor Climent, conseller.

Jo vaig a centrar-me en el xicotet comerç perquè coses d'alts càrrecs i tal crec que, fora d'estes parets, als valencians i valencianes poc els importa. I, per tant, centrem-nos en coses que sí que importen com és en el xicotet comerç que representa –i vosté ho sap– el 12% del producte interior brut valencià amb un total de 55.000 empreses – més bé microempreses i autònoms– i més de dos-cents mil treballadores i treballadors. I és per això que evidentment és una de les primeres preocupacions d'aquest Consell i de vosté com a conseller.

A València ciutat i a altres municipis del canvi, com és el cas també del meu, hem vist en nombrosos campanyes que promocionem i defensem el xicotet comerç local, perquè defendre'ls és una manera de defensar la nostra manera de viure, la proximitat amb la qual els valencians i les valencianes ens relacionem. També hem vist com la conselleria d'economia sostenible ha treballat de la mà de les associacions més representatives del sector al nostre territori, com són Covaco, Cecoval i Unió Gremial per engegar polítiques, plans i acords que beneficien aquest sector, que és una part importantíssima de la nostra economia, de la nostra societat.

Amb tot, el sector, este sector del xicotet comerç, continua sent molt vulnerable. De fet, es troba en una situació molt delicada i que requereix tota la nostra atenció i també l'acció del govern valencià.

Recentment, en un article de *Las Provincias* donava com a quatre elements claus per a entendre perquè tanquen encara xicotets comerços: un dels quals, d'estos motius, és l'estancament de les vendes, un segon és la liberalització de les rebaixes, el tercer seria la competència a internet i la quarta la liberalització dels horaris en festius. Aquests quatre motius són comuns de les reivindicacions de xicotets comerciants i les seues associacions.

D'este fet i el que este article apunta, la liberalització de les rebaixes castiga i condemna al xicotet comerç, així com també la liberalització dels horaris festius que van ser el gran encert del Partit Popular que, una vegada més, donava eixe titular de: «El Partido Popular da la espalda al pequeño comercio.» De fet, amb la liberalització dels horaris comercials en festiu, el xicotet comerç, la majoria autònoms, no podien competir amb les grans superfícies, cadenes i magatzems perquè tenen unes plantilles molt més amples i són molt més competitius.

Al voltant d'açò, evidentment, el passat 14, sí que li vull remarcar que en aquesta cambra l'acord amb el sector sobre horaris comercials va ser un acord històric que va propiciar la seua conselleria –la conselleria d'economia sostenible– i que, de nou, doncs, evidentment el PP es va quedar sol votant en contra i tornant a donar l'esquena al xicotet comerç. I, per tant, de vegades, doncs, entenem que les preguntes vagen més en altres línies que no realment en allò que interessa les valencianes i els valencians.

En l'àmbit del que és la competència en internet, que és una competència que està augmentant el volum de vendes al voltant d'un 20% anual i segueix eixa tendència, esta també és una de les parts molt importants i una de les amenaces del xicotet comerç. I, per tant, també és una de les parts on els seus esforços s'han de centrar i desenvolupar perquè estes xicotetes empreses es puguen adaptar a este comerç digital.

Però, tornant al xicotet comerç –a eixos microempresaris i autònoms que els costa obrir tots els dies la persiana i que gràcies al seu esforç la nostra economia tira cap endavant–, les seues vendes des del 2015 han pujat un 10%. També s'ha traduït eixa pujada en una pujada del 9,3% d'afiliats a la seguret social i un augment del 5% en ocupació.

Per tant, tot i això, les xifres són positives, però això no vol dir que tinguen els seus perills el xicotet comerç i siguen una de les febleses. Sobretot perquè estem assistint a un canvi en el model del consumidor i, per tant, el xicotet comerç pot patir

i si no es fan mesures actives per part de les administracions públiques i, sobretot, en esta nova revolució digital.

Per tot açò, quines són les mesures concretes que s'estan adoptant per al suport de la incorporació de les pimes al comerç electrònic, senyor Climent? (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor García.

Honorable conseller.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor diputat, senyor García. Gràcies per la pregunta.

I ja que vosté també ha fet referència, no n'hi ha més sord que aquell que no vol escoltar. I això és una realitat, no? I per això un necessita estar sempre en la seua bombolla i escoltar-se a ell mateixa per a dir: «Tinc raó, tinc raó, tinc raó.» Si no, no n'hi ha cap possibilitat que la pugua tenir.

Així i tot, la conselleria d'economia sostenible –contestant-li a la seua pregunta– considera l'accés al comerç electrònic com una necessitat per a qualsevol empresa que vulga millorar la seua competitivitat i expandir el seu negoci. I en això estem treballant, com molt bé vosté ha dit.

Dir-li, en primer lloc, que estem mitjançant les ajudes destinades a les pimes comercials a través del programa *Emprenem Comerç on*, entre les despeses considerades susceptibles de suport, es fa expressa referència a les actuacions necessàries per a la constitució de l'empresa o per a l'inici de l'activitat en el cas de la venda en línia.

Així mateix, en el programa *Avalem Comerç* donem suport a inversions en equipament per a l'establiment comercial, inclosa l'adquisició de programes i aplicacions informàtiques i pàgines web, quan la seua finalitat siga la d'implantar la venda en línia vinculada a un establiment comercial. És a dir, que això ja venim fent-ho des del primer moment. El Consell i la conselleria en els seus pressupostos en el 2016 i en el 2017 i en el 2018 això ja ho està implementant. I el xicotet comerç té possibilitat per a adaptar-se a la venda en línia.

Dir-li que aquestes ajudes s'han convocat per a l'exercici 2018 mitjançant Resolució de 29 de desembre de 2017, per la qual s'efectua la convocatòria anticipada de les ajudes en matèria de comerç, consum i artesanía amb una dotació pressupostària de 180.000 euros per al programa *Emprenem Comerç* i 750.000 per al programa *Avalem Comerç*.

I en segon lloc –com vosté molt bé ha dit i va llegir en premsa i sap– cal destacar també que en data recent s'ha presentat un pla d'impuls al comerç electrònic en la Comunitat Valenciana per al període 2018-2023, impulsat des d'aquesta

conselleria amb la col·laboració de les principals associacions empresarials del comerç com Cecoval, Covaco i Unió Gremial, així com el Centre d'Artesania de la Comunitat Valenciana i l'oficina Pateco del Consell de Cambres de la Comunitat Valenciana que ha actuat com a coordinadora tècnica del pla.

Açò també és una manera de com treballa este Consell, amb la gent, de baix cap a dalt. És a dir, veent la realitat. No des de dalt cap a baix, que al final estan molt lluny de la ciutadania i de tot el territori en general.

Aquest pla he de dir-li que s'estructura en diferents eixos d'actuació amb una proposta de pressupost global de 12.250.000 euros per a la totalitat del període i amb els següents objectius: accelerar la transformació digital de les pimes del sector comercial minorista i de l'artesania, difondre la cultura de les TEIC i els avantatges del comerç electrònic sensibilitzant als autònoms, emprenedors i empresaris de les seues possibilitats, ho veiem com una oportunitat.

Formar a empresaris i empresàries i persones treballadores en competències i capacitats per a afrontar exitosament estratègies de comerç electrònic en els seus negocis i activitats. Incentivar la incorporació de l'*ecommerce* en les pimes adaptat a les distintes situacions, dimensions i característiques del teixit empresarial. Oferir assessorament i acompanyament personalitzat, facilitar el contacte entre les pimes i professionals del sector TEIC, recolzar el desenvolupament dels projectes demostratius, la difusió de ferramentes i bones pràctiques, el treball en xarxa entre els agents i la posada en marxa de ferramentes comunes que faciliten d'impuls del comerç electrònic i la transformació digital.

Dir-li que amb aquest pla pretenem que aquesta forma de fer comerç arribe sobretot a les micro i xicotetes empreses, beneficiant directament al xicotet comerç i a l'artesania amb un teixit empresarial format per més de cinquanta-cinc mil empreses fonamentalment autònoms i microempreses. Moltes gràcies, altra vegada per la pregunta i dir-li que este Consell seguirà apostant pel micro, pel xicotet i pel mitjà comerç.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Passem a la següent pregunta que és la 1.176 que formula l'il·lustre diputada Ana María Besalduch al conseller d'educació.

Senyora Besalduch, quan vullga.

La senyora Besalduch Besalduch:

Gràcies, president.

Bona tarda, conseller.

Són molts els estudis que destaquen la importància que els xiquets i les xiquetes tinguen accés a un centre educatiu abans de l'edat obligatòria d'escolarització i això per la repercussió positiva en el desenvolupament integral d'estos menors. Per què? Perquè l'escolarització primerenca millora el rendiment acadèmic de l'alumnat, i aixina ja es feia sabent l'informe PISA 2009 on es ficava de manifest que els alumnes de quinze anys que havien estat escolaritzats en la primera etapa de l'educació infantil tenien millors notes, inclús dins del mateix context socioeconòmic. Perquè l'escolarització primerenca ajuda, a més, a reduir el fracàs escolar i ajuda també a la prevenció de les desigualtats.

El consell de ministres de la Unió Europea ja va assenyalar que: «Una educació infantil y una atención a la infancia de calidad ofrecen beneficios a los niños cuyo aprendizaje posterior es más eficaz. Al complementar el papel central de la familia, la educación infantil y la atención a la infancia sientan las bases esenciales para la adquisición del lenguaje, el éxito del aprendizaje permanente, la integración social, el desarrollo personal y la capacidad de empleo.»

Per això, senyor conseller, es més necessari que mai continuar donant passes per a la seua universalització, per a la universalització de l'educació infantil.

Amb la LOE esta educació infantil no obligatòria va deixar de ser únicament un element indispensable per a la conciliació familiar i laboral i va passar a incloure la perspectiva de la importància del paper educatiu.

La LOE va establir també la gratuïtat d'universalitat del segon cicle d'educació infantil i instava les administracions educatives a promoure un increment de l'escolarització de zero a tres anys.

La escolarització de zero a tres anys sempre ha sigut una prioritat per als governs progressistes. A nivell estatal es va marcar un abans i un després de l'aposta per la implantació d'este primer cicle d'educació infantil en el pla Educa3, del Govern d'Espanya, del president Zapatero. Este pla Educa3 del Govern d'Espanya va suposar la transformació d'eixes antigues guarderies en escoles infantils incloent esta perspectiva educativa.

També, va ser una oportunitat per a moltes comunitats autònomes que van obtindre finançament estatal per a fer escoles infantils, no així va passar en la nostra comunitat atés que l'anterior govern valencià del Partit Popular no va fer ni una escolela infantil passant la pilota als ajuntaments. Però, és més, no és que únicament no en va fer cap sinó que, a més, hem hagut de pagar quasi huit milions d'euros d'interessos per no gastar els diners que el Govern d'Espanya els va donar per a fer escoles infantils. No les van fer, van deixar d'invertir recursos del ministeri que hem hagut de tornar i damunt ens han penalitzat per no gastar-los; panacea de la ineficàcia en la gestió dels recursos públics de l'anterior govern, senyor conseller.

Desgraciadament, en l'any 2012, i amb l'arribada del PP al Govern d'Espanya, les partides pressupostàries relatives al pla Educa3 van sofrir les grans retallades. Sabem que per al govern valencià l'escolarització infantil no obligatòria és una prioritat. (Soroll de papers)